

TURISTICKÝ KROUŽEK NA TŘETÍM VÝLETĚ

25. dubna 2026

V sobotu 25. dubna 2026 proběhl třetí výlet turistického kroužku ZŠ Za Alejí. Zase nás nalákaly Chřiby, které se tentokrát začaly barvit do nádherné zelené. Autobusem jsme dojeli na Salaš a vystoupali na vysokou rozhlednu, která má tvar dvou sedmiček zasazených do sebe. Rozhledna má dvě vyhlídkové plošiny. Jednu ve výšce 15 metrů a druhou ve výšce 20 metrů. Děti vylezly po točitých schodech na obě. Nahoře nás mírně překvapilo, že celá rozhledna se v silném větru lehce kývala. Výhledy byly úžasné. Po malé svačince jsme se vydali lesem směrem do údolí Bunčovského potoka. V lese jsme objevili nově

byla průzračně čistá a plná života. Viděli jsme nejenom nakladená žabí vajíčka, ale i čerstvě vylíhnuté pulce, kteří svými malými tělíčky rozčeřili vodu u břehu, jakoby vřela. Stále ještě na Salaši jsme pokračovali dál ke Zlaccé studánce. Tam jsme snědli obědovou část našich svačín a potom se vydali prudce vzhůru po žluté značce. Na hřebeni jsme se napojili na cyklostezku a pozvolna zase klesaly po asfaltové cestě směrem do údolí Modranského potoka. Cestou jsme procházeli kolem soustavy několika rybníků. U jednoho jsme si mohli prohlédnout stromy, které byly pokáceny bobry a pařez měl typický hrot jako ostrouhaná pastelka. Došli jsme až k vinohradům na kraji vesnice Modrá, kde už jsme zdaleky viděli další rozhlednu. Tato byla dřevěná, také měla dvě

vybudovanou zpevněnou cestu. Tato nová cesta v jednom ohybu zkrížila dráhu potůčku, který musel chytět nechtě do betonových trubek pod cestou. Vzniklý tunel se zalíbil dětem, které jeho prolézáním a zkoumáním okolního terénu strávily několik desítek minut. Jeden prváček dokonce řekl, že to byla nejlepší dětská herna, kterou zná. Potom jsme pokračovali dál a stále ještě na Salaši jsme se zastavili u vodní požární nádrže. Voda v ní

plošiny a výstup na její první plošinu už vyžadoval dobrou koordinaci a odvalu, protože žebříky byly strmé a mírně rozviklané. Na druhou plošinu už jsme nelezli. Cestou na rozhlednu jsme si pohladili koníka, který nás pozoroval z ohrady. Pak už jsme pokračovali přímo do vesnice Modrá. Cestou jsme si odpočinuli u kapličky a zbytek času, než nám jel autobus, jsme strávili na zastávce, kde jsme si povídali, co jsme zažili a co se nám na výletě

líbilo. I díky počasí byl výlet parádní a těšíme se na příště.

Eliška Janíková

